

munalbestyrelsens Medlemmer, og denne Fjerdedel giver man Vetoret, Forbudsret mod ethvert Fremskridt, som den store Kommunalbestyrelse gennemfører. Det er et saadant kommunalt Tokammersystem, man her indfører. Og naar det ærede Medlem for Ribe og hans Partifæller og jeg og mine Partifæller komme ud paa Landet og i Byerne — i Byerne, hvor Arbejderne og Middelstanden møde op, og paa Landet, hvor Landarbejderne, Husmændene og Smaabønderne møde op —, nærer jeg ikke Tvivl om, hvem der taber i den Omgang, hvor det staar paa, om det kommunale Selvstyre skal bevares, eller om det skal afskaffes.

Guldbrandsen: Naar man vil kritisere den foreliggende Skattereform eller modsat udtale sig anerkendende om den og anbefale den, er der to Ting, som man ikke maa glemme at iagttage. Den ene er da den, at man maa tage Hensyn til, hvad denne Reform, der nu foreligger for os, egentlig gaar ud paa, hvad der virkelig er dens Indhold, og dernæst maa man ogsaa tage Hensyn til den Udvikling, der forud for dette Tidspunkt er foregaaet med Hensyn til Skattelovsspørgsmaalet, og som har affødt den Skattereform, som nu ligger paa vort Bord. Denne har faaet Form derefter, er i en vis Forstand med Nødvendighed fremgaaet deraf. Meget af den Kritik, som er bleven rettet mod de foreliggende fire Forslag, er i Virkeligheden ubeføjet, naar disse Hensyn tages. Jeg skal ikke nægte, at de to ærede Medlemmer, som nu sidst have haft Ordet, have talt ganske udmærket godt, og jeg har hørt paa dem med stor Opmærksomhed, men jeg har stadig væk haft Indtrykket af, at det atter var i Samlingen 1896—97, vi sad og behandlede Skattereformen. Med andre Ord: hvis vi skulde følge disse ærede Medlemmer i Forhandlingen her paa Rigsdagen, kom vi til at begynde forfra. Sagen er jo den, at det, denne Skattereform gaar ud paa, simpelthen er det at bringe en ny Form til Veje for den direkte Beskatning saa vel til Stat som til Kommune, en Form, som er bedre end den nuværende, giver Retfærdigheden i Beskatningen større Raaderum og lægger de store Byrder paa de stærke Skuldre og de smaa Byrder paa de mindre stærke Skuldre; kort sagt: Fordeler Skattebyrden bedre, ligeligere, i hvert Fald mere efter Retfærdighedens Princip. Det er det, den gaar ud paa. Den Skattereform, som indeholdes i de fire Forslag, er simpelthen en

stykkevis Reform og ikke noget som helst andet; men man vil da forstaa, at i det Tilfælde, man fremlægger en Reform, som angaar den direkte Beskatning, er det ganske urimeligt imod den at rette den Kritik, at den har en Mangel deri, at den ikke ogsaa spænder ud over den indirekte Beskatning. Man kan naturligvis meget godt kombinere en Skattereform paa den Maade, at den bestaar dels af Forslag, som omfatte den direkte Beskatning, og dels af Forslag om den indirekte. Det have vi allerede prøvet tidligere, det kan man meget godt gøre; men naar man nu en Gang gennem de mange Forhandlinger, som ere førte her paa Rigsdagen, og jeg kan godt sige gennem de mange Sejre, der ere vundne, og de mange Nederlag, som ere lidte paa disse Spørgsmaal baade her inde i Rigsdagen og ude blandt Vælgerne, i Venstre er kommen til det Resultat, at den nu indslaaede Vej bør vi gaa for at faa bragt et virkelig positivt Resultat til Veje, saa have vi simpelt hen at holde os til de givne Forudsætninger og kritisere Reformen derud fra. Gør man ikke det, bliver Kritikken ret uvederhæftig og rammer ved Siden af.

Med Hensyn til den Udvikling, jeg nævnte før, skal jeg anføre et enkelt Træk. Der er Medlemmer, som stadig vende tilbage til dette, at det er en Mangel ved denne Reform, at den ikke tillige omfatter et Forslag angaaende en Revision af vor Toldlov. Jeg indrømmer lige saa godt som de ærede Medlemmer, der tale Toldlovsrevisionen Sag saa stærkt og saa dygtigt, at en saadan Toldlovsrevision er i allerhøjeste Grad ønskelig. Jeg indrømmer, at Toldskatten er en i høj Grad uretfærdig Skat, og at den i Særdeleshed kommer til at hvile paa den ubemidlede Del af Befolkningen. Alt dette indrømmer jeg, og jeg er fuldt paa det rene med, at vi fra Demokratiets Side maa sætte al Kraft ind paa at faa en ny Toldlov tilvejebragt, en ny Toldlov, der er bygget over demokratiske Principper. Jeg er paa det rene hermed, og saa snart den Tid kommer, da der er Sandsynlighed for, at et Forsøg i den Henseende kan lykkes, føler jeg mig ganske overbevist om, at ikke blot Rigsdagsmænd af de forskellige demokratiske Partier ville være med til et saadant Forsøg, men endogsaa den hæjtærede Regering vil være med, ja, vistnok endogsaa gaa i Spidsen. Al Tale om Regeringens eller Venstres Ligeegyldighed over for dette Spørgsmaal er absolut forkert Tale, rammer udenom. Det, som jeg især vil gøre op-